

Plenum

Onsdag 7.11.2018 kl. 14.04—17.26

7. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om penninginsamlingar och till vissa lagar som har samband med den

Regeringens proposition RP 214/2018 rd

Remissdebatt

Talman Paula Risikko: Ärende 7 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talmanskonferensen föreslår att ärendet remitteras till förvaltningsutskottet, som kultutskottet ska lämna utlåtande till.

För den här remissdebatten reserveras högst 30 minuter. Om vi inte inom den utsatta tiden hinner gå igenom hela talarlistan avbryts behandlingen av ärendet och fortsätter under dagens plenum efter att de övriga ärendena på dagordningen blivit behandlade. Om debatten om ärendet däremot avslutas före den reserverade tiden gått ut går vi över till nästa ärende på dagordningen, det vill säga ärende 8.

Minister Mykkänen presenterar. — Varsågod.

Debatt

16.00 Sisäministeri Kai Mykkänen (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Esityksessä ehdotetaan annettavaksi uusi rahankeräyslaki. Jatkossa rahankeräys olisi mahdollista järjestää laillisesti kahta vaihtoehtoista menettelyä hyödyntäen: joko rahankeräykseen haetaan Poliisihallitukselta pysyvä lupa tai tehdään ilmoitus poliisilaitokselle pienkeräysten tapauksissa. Lisäksi säädetään eräistä kokonaan lain soveltamisalan ulkopuolelle jäävistä rahankeräyksistä, erityisesti vaalikeräyksistä, joihin ei tarvitse hakea lupaa eikä tehdä ilmoitusta.

Pysyvän rahankeräyslupan osalta merkittävä uudistus on se, että rahankeräyslupa myönnettäisiin aina toistaiseksi voimassa olevana. Nykyisistä määräaikaista luvista luovuttaisiin. Lupamenettelyä myös sujuvoitettaisiin keventämällä hakemusmenettelyä huomattavasti nykyisestä. Rahankeräyksen järjestäjä kuitenkin tekisi vuosittain Poliisihallitukselle vuosi-ilmoituksen. Rahankeräyksen järjestämisestä, keräystuotosta, tuoton käyttämisestä ja tulevan tilikauden keräyksistä ilmoitetaan suuntaa-antavalla vuosisuunnitelmalla.

Rahankeräyslain tavoitteena olisi siis kolmannen sektorin toimintaedellytysten tukeminen, ja tästä syystä luvan myöntämisen edellytyksenä olisi edelleen pääsääntöisesti rahankeräyksen järjestäjän ja keräystarkoituksen yleishyödyllisyys.

Lisäksi pienkeräyksen järjestäjälle mahdollistetaan ilman lupaa, siis ilmoituksenvaraisesti, toteutettavat kansalaiskeräykset, myös ilman yleishyödyllisyysarviointia. Pienkeräyksessä sallittuja keräystarkoituksia rajoitettaisiin kuitenkin siten, että yrityksellä ei ole oikeutta järjestää pienkeräystä — siihen on sitten joukkorahoituslainsäädännön mukaiset

Punkt i protokollet PR 110/2018 rd

keinot, jos mennään sille puolelle. Myöskään elinkeinotoiminnan tukemiseen tai oikeushenkilön varallisuuden kartuttamiseen ei rahankeräyslain mukaisia keräyksiä voi järjestää.

Laissa säädettäisiin, että pienkeräyksellä olisi mahdollista kerätä enintään 10 000 euroa yhdellä keräyksellä ja se saisi kestää yhteensä kolme kuukautta. Keräyksiä voisi sama yhteisö järjestää kalenterivuoden aikana enintään kaksi. Ja pienkeräyksistäkin tulisi tehdä tilitys poliisilaitokselle kaksi kuukautta keräyksen loppumisen jälkeen, vaikka siis varsinaista lupaa ei tarvitse hakea.

Lisäksi laissa varmistetaan korkeakoulujen oikeus järjestää rahankeräyksiä ja vahvistetaan yliopistoille ja ammattikorkeakouluille — kuten itse asiassa kaikille muillekin rahankeräyksen järjestäjille — jatkuva oikeus kerätä varoja myös pääomittamistarkoituksessa, jos ne täyttävät rahankeräisyhteisön edellytykset.

Arvoisa puhemies! Tällä esityksellä siis toteutettaisiin pääministeri Juha Sipilän hallituksen hallitusohjelmaan sisältyvä tavoite vapaaehtoistoiminnan merkittävästä helpottamisesta hallinnollista taakkaa keventämällä ja lupaprosesseja sujuvoittamalla rahankeräyksen kautta — se on todella osaltaan yhteydessä myös arpajaislain eräisiin uudistuksiin.

Esityksellä lisättäisiin kolmannen sektorin toimintamahdollisuuksia rahankeräyksen järjestämisessä luomalla erityisesti tämä viranomaismenettely, jossa rahankeräyksiä jatkuvasti järjestävien tahojen kohdalla tarvitaan vain pysyvä lupa ja kertaluontoisia keräyksiä järjestävät tahot olisivat ilmoitusmenettelyn piirissä näissä pienkeräyksissä. Uudella rahankeräyslailla edistetään lisäksi kansalaisyhteiskunnan toimintaa myös rekisteröimättömässä muodossa, siis pop-up-tyyppisten hankekeräysten osalta, pienkeräysten ja myös näiden pysyvän luvan sujuvoittamistoimenpiteiden kautta.

Esityksellä pyritään vastaamaan myös digitalisaation mahdollistamiin uusiin, kevyempiin toimintatapoihin kehittämällä sähköistä asiointia Poliisihallituksen kanssa, luopumalla rahankeräyksiin liittyvästä alueellisesta toimivallan jaosta ja myös keräystapojen sääntelyä yksinkertaistamalla.

16.04 Antero Laukkanen kd: Arvoisa herra puhemies! Tämä rahankeräyslain uudistus on mitä tervetulluin uudistus. Tämä uudistushan viime hallituskaudella vietiin melkein loppusuoralle saakka, kunnes sitten ministeriryhmien välisissä neuvotteluissa hallituksessa sosiaalidemokraatit yllättäen asettuivat silloista esitystä vastaan ja se valtava työ, joka silloin tehtiin, jäi kokonaan toteutumatta. Nyt tässä esityksessä on hyödynnetty sitä työtä ja on parannettu, ja aivan erityisen kiitoksen haluamme antaa ministerille ja ministeriölle siitä, että tässä on käyty laaja ja perusteellinen keskustelu kansalaisyhteiskunnan kanssa. Eli tämä on erittäin monipuolisesti huomioitu monesta eri suunnasta katsottuna, eli on todella paneuduttu ja haluttu tehdä huolellista työtä tämän lain eteen. Voisin sanoa, että tämän hallituksen tuotoksista tämä on varmaan tällä kaudella yksi huolellisimpia ja parhaiten tehtyjä.

Kristillisdemokraatit pitävät tätä kokonaisuutta ja siinä olevia ratkaisuja hyvinä. Keskeisen tavoitteen uudistuksen toteuttamisessa tulee olla rahankeräyksen luotettavuuden turvaaminen, ja se on nyt tässä toteutunut. Kaikki muistamme ja olemme lukeneet uutisista, kuinka rahankeräyksen takana saattaakin olla paljonkin vilpillisiä tarkoituksia, vaikka ne näyttävät ulospäin hyviltä ja kunnioitettavilta.

Myös käytännön sujuvoittaminen ja turhan byrokratian karsiminen ovat erittäin tervetulleita. Myös uusi pienkeräyslupa ja -mahdollisuus ovat kertakaikkisen tervetulleita ja

Punkt i protokollet PR 110/2018 rd

palvelevat monien pienten yhdistysten tarvetta toimia ja näin tukevat myös kansalaisjärjestöjen toimintaa.

Myös yleishyödyllisyyden käsite, joka on erittäin paljon aiheuttanut ongelmia viimeisten vuosien aikana — tulkinat siitä, mikä on yleishyödyllistä — nyt tässä selkeytetään ja määritellään hyvin, joten enää viranomaisen ei tarvitse arpoa mielessänsä työryhmissä, milloin mikäkin toiminta on yleishyödyllistä, vaan tässä esityksessä se hyvin avataan.

Toinen erittäin keskeinen asia on se, että nyt tavallinen yhdistys voi myös omilla internetsivuillaan, kun kertoo omasta toiminnastaan, yhteystietoihinsa laittaa pankkitilitiedot. Tämän oli Poliisihallitus aikaisemmin estänyt ja ilmoittanut, että näitä tilitietoja ei saa olla siellä ilman rahankeräyslupaa. Ja tästä syntyi hyvin mielenkiintoinen tilanne, kun Patentti- ja rekisterihallitus taas hyväksyessään yhdistyksen säännöt sallii rahankeräyksen ja sen, että yhdistys voi toimintansa tueksi kerätä varoja. Nyt nämä tulkintaongelmat poistuvat, mikä selkeyttää tätä tilannetta ja on varmasti monelle yhdistykselle merkittävä asia.

Myös Suomessa rekisteröidyn yhdistyksen tai säätiön järjestämään yleisölle avoimeen maksuttomaan tilaisuuteen osallistuvien keskuudessa yhdistyksen tai säätiön toiminnan tarkoituksen tukemiseksi järjestettävä rahalahjoitusten keräys, kun tilaisuus järjestetään sisätiloissa, poistetaan nyt rahankeräyslupan piiristä ja annetaan oikeus kerätä rahaa. Tämä on erityisen merkittävä tieto ja uutinen kaikille yhdistyspohjaisesti toimiville seurakunnille, joita tässä maassa on yli 800. Nyt myös nämä yhdistykset, jotka ovat seurakuntatoimintaa järjestäneet — siellä on siis seurakuntatoiminnan takana juridisena henkilönä yhdistys — tulevat niin sanotun kolehdinkannon piiriin. Aikaisemmin tämä kolehdinkanto oli rajattu vain yhdyskuntien oikeudeksi. Nyt tässä laissa tämä muutetaan niin, että yhdistys, joka järjestää jumalanpalvelusta, voi osana jumalanpalvelustaan järjestää myös kolehdinkeräyksen ilman rahankeräyslupaa. Kun me katsomme suomalaista seurakuntakenttää, me ymmärrämme, että valtaosa näistä toimijoista on tällaisia 50—70 henkilön yhdistyksiä, joille on ollut täysin käsittämätöntä, että ne ovat tarvinneet rahankeräyslupan jumalanpalveluksen yhteydessä kerättävään kolehtiin. Nyt tämä asia selkeytyy, ja tästä lämpimät onnittelut, että näitä yhdistyksiä on kuultu.

Ja ihan kurioositeettina, että meidän valtakirkkoon ja ortodoksiseen kirkkoon kuuluu alle 600 seurakuntaa, ja näitä pieniä yhteisöitä, jotka yhdistysmuodossa toimivat, on yli 800, eli ne eivät ole ihan pieni ryhmä. Jos olisi vanhan rahankeräyslupan mukaan menty ihan kirjaimellisesti, se olisi tarkoittanut vielä sitä, että kahden vuoden välein olisi pitänyt nämä kolehtikipot rekisteröidä Poliisihallituksessa, ja tässä valmistelun yhteydessä kysyin avoimesti, onko tosiaan näin, että Poliisihallitus haluaa työkseen kahden vuoden välein 10 000 uhrikoppaa leimattavaksi, ja kuinka monta työntekijää se aikoo siihen palkata. Puhemies, nämä ovat käytännön asioita, jotka nyt tässä yhteydessä hienosti tulevat selkeytetyiksi.

Myös määräaikaaisuuden poistaminen on tervetullut uutinen.

Sanottakoon nyt, että tämä ei poista sitä velvollisuutta, että kerääjän täytyy pitää kirjaa siitä, mihin rahat on kerätty ja miten ne on käytetty. Se säilyy tässä laissa erittäin selkeänä, ja minusta se on hyvä. Suomalaisten täytyy tietää, mihin he rahansa antavat ja menevätkö ne sinne, mihin ne on kerätty, ja tämä on tässä laissa erittäin hyvin huomioitu.

Arvoisa puhemies! Nyt päätän tähän ja palaan, jos tarvetta syntyy. Vielä kerran haluan ihan vilpittömästi lähettää terveiset sinne valmistelevalle organisaatiolle. Tämä on ollut vaativa työ, mutta se on onnistunut. Kiitos siitä.

Punkt i protokollet PR 110/2018 rd

16.11 Anne Kalmari kesk: Arvoisa herra puhemies! Ihan halusin varta vasten jäädä tänne saliin kiittämään ministeriä siitä, että tämä vapaaehtoistyön tukiryhmän pitkäaikainen toive on nyt menossa maaliin. Meillä tällä hallituskaudella ei ollut kauheasti mahdollisuuksia järjestötoiminnan tukemiseen rahallisesti, mutta sen sijaan otettiin tavoitteeksi se, että poistetaan kaikkea turhaa normia ja estettä vapaaehtoistyön tieltä. Nykypäivänä vapaaehtoistyötä voi nyt sitten tehdä vatsa täynnä pelkäämättä siitä seurauksia ja työtön voi osallistua vapaaehtoistyöhön pelkäämättä siitä seurauksia. Lupaviidakkoa on monin osin kevennetty, ne ovat aina yksittäisen sektorinkin asioita. Esimerkiksi tienvarsia voi vähän vähemmällä byrokratialla siivota kerätäkseen rahaa, eikä hygieniapassia enää tarvitse samassa laajuudessa kuin ennen — monia tämän tyyppisiä toimia.

Ehkä suurimpia asioita on kuitenkin tämä rahankeräyksen selkeyttäminen. Tässähän oli aika isoja pelkoja siitä, että kun rahankeräys helpottuu, niin tulevat jotkut villit päivät ja mitä sitten tapahtuu, mutta mielestäni erittäin hyvin tässä lakiesityksessä on onnistuttu siinä, että rekisteröidyt vanhat järjestötoimijat, joilla on yleishyödyllinen tarkoitus, voivat saada luvan toistaiseksi ja heillä näin menettelyt kevenevät, ja sitten taas mahdollistetaan pientenkin toimijoiden rahankeruu. Nykypäivän maailma on mennyt vähän toisen tyyppiiseksi: ei haluta välttämättä pönöttää kokouksissa ja osallistua hallintotoimintaan, mutta ihmisillä on silti tahto tehdä hyvää, ja nyt tällainen pop-up-tyyppinenkin toiminta on paljon helpommin mahdollista.

Kun pelättiin, mitä tästä seuraa, niin me voimme oikeastaan miettiä jotain tori.fi-elementtiä. Sielläkinhän voisi tapahtua rikollista toimintaa, mutta siellä tavallaan ihmiset varvioivat toinen toistaan, ja nyt kun tulee tällainen ilmoitusmenettely ja tämä listaus on ilmeisesti julkinen, niin jos siellä väärinkäytöksiä syntyy, näihin päästään aika mukavasti kansan tietoisuudella kiinni. Käytännössä nyt pystyy esimerkiksi kymppitonin jopa kaksikin kertaa vuodessa keräämään.

Ihan mietin tällaista käytännön pientä asiaa, kun elinkeinotoiminnan tukemiseen tai oikeushenkilön varallisuuden kartuttamiseen ei rahankeräystä saa olla. [Puhemies koputtaa] Itselleni tulee ihan parikin esimerkkitapausta mieleen, esimerkiksi maahanmuuttaja, joka ahkerasti tekisi työtään, mutta toimeentulokynnys perheellä ei ylittyisi. Olisi todella hienoa, [Puhemies koputtaa] jos ihmiset voisivat tällaista perhettä auttaa. Voiko näin toimia?

16.15 Antero Laukkanen kd: Arvoisa herra puhemies! Yhtä asiaa hieman jäin ihmettelemään. Uskon, että puhemiesneuvosto on tehnyt ihan hyvää harkintaa, mutta kun tässä laisassa myös viitataan rikoslain uudistuksiin ja siellä oleviin pykäliin, niin hieman jäin ihmettelemään, miksi ei lausuntoa pyydetty lakivaliokunnalta, jonka alaan tämä kuuluisi näiltä osin. Olin oikeastaan aika varma, että tämä menisi myös sinne, mutta ehkä sitten hallintovaliokunta päättää itse pyytää lausunnon. Tätä jäin hieman pohtimaan, että näin oli. En halua tietenkään arvostella mitenkään puhemiesneuvoston toimintaa, mutta tähän vain tässä kiinnitin huomiota.

Sitten tässä esityksessä on vielä yksi asia, josta toivon, että hallintovaliokunta sen erityisesti huomioi. Se on se, että mietintötekstiin tulee vielä selkeästi, tarkkarajaisesti avattua yleishyödyllisyyden tarkoitus, koska esimerkiksi poliisihallinto tulkitsee yleishyödyllisyyttä sillä tavalla, että seurakunnallinen toiminta ei olisi yleishyödyllistä. Tätä on kovasti ihmetelty. Viimeisin ratkaisu tästä on vuodelta 2016 Turun hallinto-oikeudesta, joka katsoi, että seurakunnan toiminta on yleishyödyllistä, ja näin ollen rahankeräysluvan rahoja sai käyttää myös seurakunnan hallintoon ja pastorin palkkaan, mutta poliisihallinto oli täs-

Punkt i protokollet PR 110/2018 rd

tä eri mieltä. Toivoisin, kun lähetekeskustelussa ollaan, että hallintovaliokunta erityisesti huomaisi, että joskus pitää sen tekstin olla tarkkarajaista, ettei näitä tulkintamahdollisuuksia tänne jäisi.

16.17 Anne Kalmari kesk: Arvoisa herra puhemies! Sen käsityksen mukaan, minkä itse olen saanut, ilman muuta seurakunnallinen toiminta olisi yleishyödyllistä. Näin meille ainakin on vapaaehtoistyön tukiryhmässä asiaa esitelty.

Ajattelin vielä, että ihan lyhyesti mainitsen myös sen hyvän teon, että nämä vapaaehtoistyön pelisäännöt kaikkienensa on koottu demokratia.fi-sivustolle. Tulkoon tämäkin kirjaus eduskunnan pöytäkirjaan, jos joku niitä joskus lukee.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Ja vielä ministeri, 2 minuuttia.

16.17 Sisäministeri Kai Mykkänen: Arvoisa puhemies! Ensinnäkin kiitokset erittäin rakentavista, oleellisista huomioista. Ja täytyy sanoa, että varmasti monella teistä on vähintään yhtä suuret ansiot tämän lakihankkeen tähän vaiheeseen tuomisessa ja saamisessa kuin allekirjoittaneella, myöskin allekirjoittaneen edeltäjillä tämän vaalikauden aikana. Hyvä, että tässä hyvin laajassa yhteisymmärryksessä olemme asiaa nyt eteenpäin viemässä.

Edustaja Kalmari nosti esiin elinkeinotoiminnan varallisuuden kartuttamisen kiellon esimerkiksi haavoittuvassa asemassa olevien, vaikkapa maahanmuuttajatilanteessa olevien, hyväksi, jos on tällainen erityinen tapaus, jota halutaan auttaa. Siinä tietysti tulee sitten se haaste, miten tavallaan rajata tämäntyyppinen, kun kuitenkin lähdetään siitä, että se yleishyödyllisyysvaatimus turvaa kolmannen sektorin toimintaa ja myöskin luotettavuutta sen suhteen, mihin rahat käytetään. Näissähän väistämättä olisi vaikeampi estää väärinkäytöstopauksia yksityishenkilön kohdalla, koska meitä on aina moneen lähtöön.

Yleishyödyllisyyden tarkkarajaisuudesta, johon viittasi erityisesti edustaja Laukkanen, joka on asiassa muutenkin ollut aivan erityisen aktiivinen — siitä kiitokset myös : Varmasti on hyvä, jos valiokunta vielä kampa läpi tämän perustelupuolen tältä osin. Tietty kulumahan tähän asti on ollut se, että jos on veronkeruuoikeutettuja yhteisöjä, siis esimerkiksi kuntia, niin on katsottu, että niiden toimintaan kuuluviin asioihin ei voi erikseen rahankeräyslupan myötä kerätä rahaa. Sitäkin on nyt tässä pyritty hakemaan niin, että kunta ei sinänsä itse voi itselleen kerätä rahaa, mutta jos on tarkoituksia, jotka ovat lähellä kunnankin tehtäväkenttää, niin niihin kuitenkin voitaisiin nykyistä joustavammin ja varmemmin rahankeräystä saada.

Esimerkiksi tämä lastensairaalahanke, josta olen keskustellut hankkeen keskeisten toimijoiden kanssa, on tietysti ollut sen tyyppinen, että sehän kyllä onnistui, mutta sitä ei ollut aiemman rahankeräyslain aikana kovin yksinkertaista saada onnistumaan. Ja tietysti tuommoisessa tilanteessa aktiviteetin olisi hyvä mieluummin suuntautua siihen itse asiaan eikä luvan hankkimiseen. Mutta tietysti seurakunnillahan tämä on myöskin väärä tulkinta, jos on ajateltu, että veronkeruu liittyy tähän, koska kyseessä on käytännössä vapaaehtoinen, jäsenyyteen liittyvä maksu, myöskin kirkollisveron puolella, eikä sinänsä verovelvollisuus, jolloin tältä osin todella on tarkoitus, että seurakunnat jatkossa ovat eri asemassa kuin kunnallinen, julkisen palvelun tuottamiseen liittyvä rahankeräys.

Mutta kiitokset todella jo tässä vaiheessa [Puhemies koputtaa] rakentavasta keskustelusta, ja toivon, että valiokunta jatkaa hyvää työtä.

Punkt i protokollet PR 110/2018 rd

16.20 Eeva-Maria Maijala kesk: Arvoisa puhemies! Olisin vielä hieman jatkanut liittyen edelliseen hallituksen esitykseen, joka oli arpajaislakiasia, koska kyse on kuitenkin tässä kokonaisuudessa samasta asiasta eli tämmöisestä yleishyödyllisten yhteisöjen pienestä rahankeräyksestä. Myös tämä lakialoitteeni, jonka edellisessä kohdassa esittelin, liittyy tähän samaan kokonaisuuteen.

Elikkä miten yleishyödylliset yhteisöt pystyvät keräämään varoja erilaisissa toiminnoissa? Tällä hetkellä ne pystyvät joissain tietyissä tilaisuuksissa keräämään alle 2 000 eurolla arpajaisvoittoja, mutta se voisi toimia sillä tavalla, että ne voisivat tämmöisellä pienellä kirjanpidolla eli ilmoitusmenettelyllä kerätä varoja. Sitä varojenkeruuta varmasti helpottaisi se, että siinä olisi mukana pientä arpajaistoimintaa. Sen takia tämä esitys sopii myöskin tähän varainkeruukokonaisuuteen, eli annettaisiin nyt sitten näille yleishyödyllisille yhdistyksille mahdollisuus — pieni vastike tulee siinä vastaan, kun on mahdollisuus saada arpajaisvoittoja. Elikkä ilmoitusvelvollisuudella, ilmoitusmenettelyllä, yhdistykset voivat harjoittaa tällaista toimintaa eli kerätä varoja oman toimintansa ylläpitämiseen.

Kyse on todellakin pienistä yhdistyksistä, mutta miten muuten ne pystyisivät sitten rahojen saamiseen? Itse tiedämme, me kansanedustajat, sen, minkälaista tämä paperishow on, kun aletaan varoja keräämään. Se on aivan älytöntä paperishow'ta kokonaisuudessaan. Jos arpajaiset järjestetään, niin pitää valtavat lupa-asiat hakea siinä hommassa, ja ainakaan minä en meinaa näissä seuraavissa eduskuntavaaleissa alkaa järjestämään arpajaisia, koska se on niin valtavan iso show. Ja minä olen sentään juristi. Entä sitten semmoiset tavalliset maallikot, joilla ei todellakaan ole taustalla varoja ja joilla ei ole ammattitaitoa näiden hommien pyörittämiseen? Kuinka vaikea heidän on näitä asioita alkaa tekemään?

Tällä vaalikaudella meidän, kun meidän teemanamme oli byrokratian purkaminen, pitäisi vielä löytää uusiakin toimintamalleja, mahdollisuuksia varainkeruuseen näille pienille yhdistyksille. Ja sen takia toivoisin, että tämä lakialoitteeni pienten arpajaisten järjestämisestä varainkeruuna olisi mahdollinen tässä kokonaisuudessa. Toivottavasti valiokunta ottaa myöskin tämän lakialoitteen tässä kokonaisuudessa mukaan käsiteltäväksi.

16.23 Antero Laukkanen kd: Arvoisa puhemies! Totean, että tässä laissa hienoa on juuri se, että tässä tulee nyt tämä ilmoitusmenettelyyn perustuva pieni keräyslupa, joka on 10 000 euroon saakka. Eli paikalliselle poliisiasemalle voi vain ilmoittaa, että aloittaa pienkeräyksen, vastuuhenkilön tilinumerot ynnä muut, ja asia lähtee sillä rullaamaan.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till förvaltningsutskottet, som kulturutskottet ska lämna utlåtande till.